

ÎNCHEIERE

27 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Mariana Pitic
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Constantin Gherciu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Constantin Gherciu împotriva Societății pe acțiuni „Pinta” și Societății cu răspundere limitată „Duo Ego”, intervenient accesoriu Societatea cu răspundere limitată „Cribo Foraj” cu privire la încasarea contravalorii bunului procurat, recuperarea prejudiciului moral și încasarea penalității,

împotriva deciziei din 11 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Constantin Gherciu și a fost menținută hotărârea din 03 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă:

La data de 30 noiembrie 2009, Constantin Gherciu a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Pinta” și SRL „Duo Ego” cu privire la încasarea contravalorii bunului procurat, recuperarea prejudiciului moral și încasarea penalității.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 28 aprilie 2009 a procurat de la SRL „Duo-Ego” pompă electrică cu centrifugă pentru sonda cu apă de tip ATV 6-6.3-125 la prețul de 6 600 lei, fapt confirmat prin bonul de plată, cu termenul de garanție de 13 luni.

A menționat că în interiorul termenului de garanție pompa s-a defectat iar la data de 12 august 2009 s-a adresat pârâților cu cerere de restituire a costului bunului necalitativ în termen de 14 zile, însă SRL „Duo-Ego” nu a răspuns la cererea înaintată, iar SA „Pinta” prin scrisoarea nr. 502 din 16 august 2009 în vederea depistării cauzei ieșirii din funcțiune a pompei electrice a solicitat să i se pună la dispoziție pașaportul pompei, pașaportul fântânei arteziene, informația cu privire la condițiile de exploatare aprobată de către conducerea tehnică a întreprinderii consumatoare, actul – reclamație cu indicarea caracterului defectului și data depistării.

A susținut că aceste nu le-a îndeplinit, deoarece s-a prezentat la pârât cu documentele solicitate imediat după depistarea defectului.

A considerat că pârâții au încălcat prevederile art.13 alin. (1) Lega nr. 105-XV din 13 martie 2003 privind protecția consumatorilor și nu i-au restituit în termen de 14 zile de la depunerea plângerii suma plătită pentru pompă.

A solicitat reclamantul Constantin Gherciu încasarea din contul SA „Pinta” și SRL „Duo-Ego” contravaloarea bunului procurat în mărime de 6 600 de lei, prejudiciul moral în mărime de 5 000 de lei și penalitatea 5% din valoarea produsului procurat pentru fiecare zi de întârziere.

Prin hotărârea din 05 septembrie 2014 a Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău, acțiunea depusă de Constantin Gherciu a fost respinsă ca neîntemeiată și a fost încasat din contul lui Constantin Gherciu în beneficiul SA „Pinta” a sumei de 5000 de lei cu titlu de asistență juridică, și a sumei de 90 de lei cu titlu de cheltuieli suportate pentru efectuarea expertizei, iar în total a sumei de 5090 de lei (f.d.176-185, Vol. I).

Prin decizia din 22 aprilie 2015 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Constantin Gherciu și a fost menținută hotărârea din 05 septembrie 2014 a Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău (f.d.233-237, Vol. I).

Prin decizia din 11 noiembrie 2015 a Curții Supreme de Justiție a fost admis recursul declarat de Constantin Gherciu, a fost casată decizia din 22 aprilie 2015 a Curții de Apel Chișinău și a fost restituită cauza spre rejudecate la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată (f.d.260-264, Vol. I).

Prin decizia din 29 iunie 2016 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de către Constantin Gherciu, a fost casată hotărârea din 05 septembrie 2014 a Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău și a fost restituită cauza spre rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată (f.d.28-32, Vol. II).

Prin hotărârea din 03 mai 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, acțiunea depusă de Constantin Gherciu a fost respinsă ca neîntemeiată (f.d.120, 127-129, Vol. II).

Prin decizia din 11 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Constantin Gherciu și a fost menținută hotărârea din 03 mai 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

În motivarea soluției, instanța de apel a constatat că la data de 28 aprilie 2009 Constantin Gherciu a procurat de la SRL „Duo Ego” pompă electrică cu centrifugă pentru sonda cu apă de tip ЭЦВ-6-6.3-125, la preț de 6600 de lei, confirmat prin bonul de plată din 28 aprilie 2009, cu termenul de garanție 13 luni din momentul procurării bunului.

La fel, instanța de apel a constatat că la exploatarea pompei reclamantul-apelant a încălcat cerințele pct. 5 din capitolul „Atenție” din „îndrumătorul cu privire la exploatare”, care menționează modalitatea de punere în funcțiune a pompei și anume că înainte de procurarea agregatului cumpărătorul urmează să se convingă că debitul sondei (fântânei) este mai mare decât productivitatea agregatului procurat cu 50 % debitul pompei, presiunea dezvoltată de agregat corespunde cu necesitățile cu privire la înălțimea de ridicare a apei.

Respingând cerința apelantului cu privire la restituirea costului pompei electrice cu centrifugă pentru sonda de apă, pe motivul necorespunderii calității acesteia, instanța de apel făcând referire la prevederile art. 6 lit.c), art. 7 alin. (9), art. 8 din Legea cu privire la protecția consumatorului, a reținut că reclamantul-apelant în calitate de cumpărător la procurarea pompei a primit „îndrumătorul cu privire la exploatare”, iar SA „Pinta” a respectat prevederile art. 18 al Legii sus menționate și a

informat consumatorul despre „regulile de exploatare a pompei electrice și i-a înmănat un pașaport a pompei și un îndrumar privind exploatarea pompei electrice”.

Astfel, instanța de apel a reținut că pompa electrică procurată nu avea nici un viciu material ascuns, iar deficiențele în funcționare au apărut datorită încălcării regulilor de exploatare a pompei de către consumator, fapt confirmat prin însăși explicațiile apelantului, care a indicat că cunoștea din îndrumarul privind exploatarea că în cazul măririi amperajului mai mult de 25 % este necesar de oprit și de demontat, însă nu s-a conformat cerințelor îndrumarului, crezând că aceasta își va reveni de la sine.

Totodată, instanța de apel a remarcat că apelantul nu întrunește în sine condițiile unui consumator în sensul Legii cu privire la protecția consumatorului, deoarece apelantul este în principiu un antreprenor, care practică activitatea de antreprenoriat și care folosește pompa procurată nu în scopuri personale, dar în scopuri de antreprenoriat, lucru care reiese din destinația și calitățile pompei, deoarece pompa a fost instalată la uzina de cărămidă din or. Comrat, fapt confirmat de apelant. Astfel, la caz nu poate fi aplicabilă Legea cu privire la protecția consumatorului în speță fiind aplicabile prevederile Codului civil ce reglementează contractul de vânzare-cumpărare.

De asemenea, instanța de apel a considerat că rezultatul Raportului de expertiză nr. 083/011 din 30 iulie 2010 nu poate sta la baza soluției speței, or, răspunsurile /concluziile la întrebările puse de instanță nu sunt certe, expertul folosind noțiunea „posibil”.

Respingând cerința apelantului cu privire la încasarea prejudiciului moral în sumă de 5000 de lei, instanța de apel a reținut că nu a avut loc nici o încălcare a drepturilor apelantului în calitate de consumator, iar acesta din urmă nu a probat existența caracterului gradului și întinderii prejudiciului moral.

Respingând cerința apelantului cu privire la încasarea penalității, instanța de apel a constatat că defecțiunea a fost stabilită la data de 28 mai 2009, iar apelantul s-a adresat cu reclamație către întreprindere abia la data de 12 august 2009. Totodată, apelantul nu a prezentat actele, documentele solicitate și însăși pompa electrică procurată pentru a putea fi efectuată o expertiză tehnică cu privire la stabilirea cauzei ieșirii din funcțiune a pompei.

La data de 10 ianuarie 2019, Constantin Gherciu, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 11 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 03 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, instanța de apel la pronunțarea deciziei contestate a încălcat normele de drept material, precum și a apreciat în mod arbitrar probele prezentate.

Recurentul a susținut că instanța de apel și prima instanță au ignorat argumentele apelantului examinând și susținând argumentele intimaților, care sunt bazate pe versiuni, presupuneri și nu pe fapte și probe incontestabile.

A menționat că instanța de apel eronat a ajuns la concluzia că recurentul în calitate de cumpărător a încălcat cerințele pct. 5 din Capitolul „Instrucțiunea privind exploatarea”, la materialele cauzei lipsind careva probe veridice în acest sens și că nefondat instanța de apel face referire la scrisoarea nr. 315 din 03 februarie 2010 a SATÎ Uzina electromecanică din Herson, Ucraina, invocând-o drept probă.

A susținut că instanțele ierarhic inferioare nu au luat o atitudine obiectivă față de rezultatele expertizei nr. 083/011 din 03 iulie 2010, urmând a se expune în ce constă neveridicitatea expertizei.

A mai susținut că la materialele cauzei lipsesc careva probe că pârâții au propus și au solicitat să le fie restituită pompa pentru efectuarea expertizei tehnice în termen de 14 zile, motiv din care nu-i poate fi imputat recurentului apariția deficiențelor pompei.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că la data de 21 noiembrie 2018 decizia din 11 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost publicată pe pagina web „Portalul instanțelor naționale de judecată”.

De asemenea, din materialele dosarului rezultă că, la data de 12 noiembrie 2018 decizia integrală a instanței de apel a fost expediată participanților la proces, dar date care ar confirma recepționarea acesteia la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la data de 09 ianuarie 2019 împotriva deciziei din 11 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în

care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Constantin Gherciu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de către Constantin Gherciu, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Constantin Gherciu, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Constantin Gherciu, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru